

„Od Alepa do Berlina: bratovščina beži pred državljansko vojno“

Pred njimi se razprostira 2,5 milijona kvadratnih kilometrov Sredozemskega morja. Šest mladeničev iz Sirije, štirje bratje in dva prijatelja, so pobegnili pred državljansko vojno v domovini. Po 15 urah se na obzorju pojavita dve ladji. Italijanska obalna straža. Migranti začnejo vzklikati „Italija“. Odpeljejo jih na otok Lampedusa. V sprejemnem centru postane jasno, kako močan je naval beguncev na to majhno italijansko postojanko. Skupino od tu odpeljejo na Sicilijo, kjer jih spustijo na prostost. Vkrcajo se na prvi nočni vlak za Milano. Tam se prvič srečajo z našo ekipo iz medijske hiše Voice of America. Živčni, izčrpani in preplašeni sedijo na hladni marmornati klopi v notranjosti razkošne milanske železniške postaje. Najstarejši brat opiše njihovo pot.

„Najprej smo pobegnili v Jordanijo, od tam pa v Alžirijo. Nato smo nezakonito vstopili v Libijo in potrebovali pet dni, da smo prečkali puščavo. Bilo je zelo naporno. Pet dni na robu smrti. Prišli smo v Tripoli in od tam naprej v Sabratho. Tam smo imeli veliko težav, saj so nas tihotapci okradli. Nato smo pobegnili in se vkrkali na ladjo za Lampeduso.“

Pravi, da je bilo potovanje z ladjo hujše od vojne v domovini. „Potovanje je bilo smrtonosno. Možgani prenehajo delovati. Nehaš razmišljati o drugih ljudeh in stvareh, tudi o sebi. Na tej težki poti samo živiš iz minute v minuto. Občutek je bil zelo nenavaden.“

Štirje bratje in dva prijatelja čakajo na nočni vlak, s katerim bodo odpotovali v Nemčijo. Oče bratov je že v Berlinu, njihovem končnem cilju. Njihova mati je še vedno v Siriji.

„Za nas v Siriji ni več prihodnosti. Sedaj jo želimo najti v Nemčiji in upamo, da se bodo v Siriji razmere izboljšale, da se bomo lahko vrnili.“

Nekaj minut pred odhodom poberejo svojo skromno prtljago in se odpravijo na peron. Prosijo nas, naj jih ne snemamo pri vkrcaju na vlak. Po evropski zakonodaji morajo begunci zaprositi za azil v državi članici, v katero najprej vstopijo. Policija včasih pregleduje vlake in migrante pošilja nazaj v Italijo. O usodi bratov bo odločala ta vožnja z vlakom. Dva dni ni novic. Nato naša ekipa prejme sporočilo, da so bratje prispeli v München. Po prenočitvi v begunskem centru nadaljujejo svojo pot proti Berlinu. Na vlaku se za kratek čas spet srečamo. Vidno so sproščeni in polni energije. „Komaj čakam, da po šestih letih znova vidim očeta. Upam, da se nam kmalu pridruži še mama in bomo vsi skupaj spet ena družina.“

Najstarejši brat nam je poslal videoposnetek ponovnega srečanja s svojim očetom na železniškem peronu v Berlinu. Evropska migrantska kriza je tragična. Njena rešitev ne bo preprosta. A vsaj za te brate in njihova prijatelja se je beg pred vojno, čez puščavo in ocean, srečno končal.